

Cztery Ewangelie Nowego testamentu podważają się nawzajem

25/06/2010 11:16 by Magdala

Cztery Ewangelie Nowego testamentu.

Podważają się nawzajem.

Chrześcijańskim od dziecka sąszy, a historia Jezusa, szczególnie ta uznawana przez Kościół Rzymski jest najwiątszą prawdą.

Czterech ewangelistów domniemyanych autorów tekstów ewangelii Nowego Testamentu uważa się za naocznych świadków życia Jezusa, potwierdzających wzajemnie swe słowa.

Dziwi w chrześcijańskim świecie ludzi zdają sobie sprawę, że owe cztery ewangelie często mówią o co innego, a nawet sobie przeczają.

Wemy pod lupę choćby okoliczności narodzin Jezusa, które ogólnie są znane z tradycji.

Jednak Ewangelia jako tekst różnorodny opowiada o tym wydarzeniu w sposób nie do końca jasny.

W dodatku tylko 2 z ponad 4 Ewangelii opowiadają o narodzinach Jezusa jednocześnie sobie przeczają.

To samo dotyczy pochodzenia.

I tak według Mateusza Jezus pochodzi prawdopodobnie z królewskiego rodu Dawida i Salomona a jeśli nie, to na pewno z arystokracji żydowskiej.

Według Łukasza rodzina Jezusa pochodzi z domu Dawida, lecz nie miał tak wspaniałego rodowodu.

Tymczasem według Marka podaje legendę o ubogim cieśli.

Przyglądając się jednocześnie wszystkim postaciom można by uznać, że informacje o pochodzeniu Jezusa są rozbieżne, jakby dotyczyły nie jednej, ale dwóch różnych osób.

Opowieści narodzin Jezusa zawierają jeszcze bardziej różnorodne opisy.

W. Mateusz utrzymuje, że do dzieciątka przybyli królowie.

W. Łukasz, że przybyli pasterze a rodzina Jezusa mieszkała w Nazarecie, a z stamtąd wyruszyła do Betlejem, gdzie miało odbyć się spis ludności, jednak historycy badający cząstkę historii twierdzą, że nikogo takiego nie było.

Łukasz dodaje, że Jezus urodził się w ubogim domu.

Według Mateusza wiążąca ta rodzina należała do dojrzałych mieszkańców Betlejem, a Jezus przyszedł na świat w domu.

Potem rzeź niewiniątek z rozkazu Heroda spowodowała, że rodzina uciekła do Egiptu a po powrocie zamieszkała w Nazarecie.

Powyższe informacje są wzajemnie sprzeczne, co wyklucza, że obie nie mogły być jednocześnie prawdziwe.

Znaczy to, że jedna z Ewangelii podaje błędne informacje.

Zatem nie można uznać ksiąg Ewangelii za niepodważalne ponieważ podważają się nawzajem.

Czytajmy kilkakrotnie cztery Ewangelie zawarte w Nowym Testamencie zauważamy znaczne różnice i sprzeczności w ich opisach dotyczących tych samych wydarzeń.

Przyjrzyjmy się teraz ukrzyżowaniu Jezusa.

Według Mateusza miało ono miejsce w dzień przed wielką Paschą, a według pozostałych ewangelistów dzieło po tym wielkociele.

Różnice w Ewangeliach dotyczą również osobowości i charakteru Jezusa.

Â Â Â WedÂ³ug Â¶w. Mateusza jest On potÂ³nym, peÂ³nym majestatu suverenem, przynoszÂ±cym Â±nie pokuj, ale mieczÂ±.

Â Â Â WedÂ³ug Â¶w. ÂŁukasza, Jezus jest czÂ³owiekiem cichym i Â³agodnym.

Â Â Â NiezgodnoÂ¶ci obejmujÂ± takÂ¼e ostatnie sÂ³owa, wypowiedziane przez Jezusa na krzyÂ¼u.

Â Â Â WedÂ³ug Ewangelii Â¶w. Mateusza i Â¶w. Marka brzmiÂ± one: Â±BoÂ¼e mÂ³j, BoÂ¼e mÂ³j, czemuÂ¶ mnie opuÂ¶ciÂ³?Â±.

Â Â Â WedÂ³ug Ewangelii Â¶w. Jana Â±WykonaÂ³o siÂ±Â±.

Â Â Â WedÂ³ug Ewangelii Â¶w. ÂŁukasza Â±Ojczy, w rÂ³ce twoje polecam ducha megoÂ±.

Â Â Â Wszystkie te sprzecznoÂ¶ci powodujÂ±, Â¼e 4 Ewangelii Nowego Testamentu nie moÂ¼na uznaÂ± za wiarygodne Â¼rÂ³dÂ³o.

Â Â Â Nie sÂ± one wiernym zapisem BoÂ¼ego sÂ³owa, a jeÂ¶li w ogÂ³le sÂ± zapisem sÂ³owa BoÂ¼ego to z caÂ³Â± pewnoÂ¶ciÂ± sÂ³owa zredagowanego, ocenzonego, poprawionego i zinterpretowanego przez czÂ³owieka.

Â Â Â Biblia jest tylko dowolnym wyborem tekstÂ³w, brak innych tekstÂ³w nie jest wynikiem zaginiÂ³cia, lecz celowym odrzuceniem znacznej iloÂ¶ci ksiÂ³g niepasujÂ±cych do nowo tworzonej siÂ³a religii i zarzÂ±dzajÂ±cych niÂ± hierarchiÂ³w.

Â Â Â Biskup aleksandryjski Anastazy w roku 367 spisaÂ³ dzieÂ³a, ktÂ³re miaÂ³y wejÂ¶li w skÂ³ad Nowego testamentu.

Â Â Â W 393 roku na soborze w Hipposie a po 4 latach takÂ¼e w Kartaginie zatwierdzano zbierÂ³ tekstÂ³w wÂ³Â±czonych do Nowego Testamentu, podczas gdy inne odrzucano.

Â Â Â NaleÂ¼y tutaj zadaÂ± pytanie, czy Konklawie duchownych byÂ³o wstanie orzec wiarygodnie, ktÂ³re z ksiÂ³g naleÂ¼Â± do Biblii a ktÂ³re nie, tym bardziej, Â¼e ksiÂ³gi odrzucane mogÂ³y uchodziÂ± za historyczne fakty.

Â Â Â W roku 1958 Profesor Marton Smith z Uniwersytetu Columbia odkryÂ³ w monasterze nieopodal Jerozolimy list, ktÂ³ry zawieraÂ³ brakujÂ±cy tekst Ewangelii wedÂ³ug Â¶w. Marka.

Â Dowiedzione, Â¼e owy fragment nie zaginÂ±, lecz zostaÂ³ celowo i na wyraÂ¼ne Â¼Â±danie utajniony przez biskupa Aleksandrii Klemensa jednego z najbardziej czczonych OjcÂ³w KoÂ¶cioÂ³a Rzymskiego.

Â Â Â W odnalezionym liÂ¶cie dowiadujemy siÂ± jakÂ± Klemens udzieliÂ³ odpowiedÂ¼ Teodorowi, ktÂ³ry zaatakowaÂ³ gnostyckÂ± sektÂ± karpokratÂ³w, ktÂ³rzy na swÂ³j sposÂ³b interpretowali EwangeliÂ³a.

Â±DobrzeÂ¶ uczyniÂ³ uciszajÂ±c ohydne nauki karpokratÂ³w. Albowiem to oni sÂ± owymi wÂ³drujÂ±cymi gwiazdami, o ktÂ³rych mÂ³wi przepowiednia, gwiazdami, ktÂ³re schodzÂ± z wÂ³skiej Â¶cieÂ¼ki przykazaÂ± w bezgranicznej otchÂ³aÂ± grzechÂ³w cielesnych i zmysÂ³owych. Nie widzÂ± bowiem, Â¼e pyszniÂ±c siÂ³a, jak to mÂ³wiÂ±, >, wtrÂ±cajÂ± siÂ³a w >, i Â¼e cheÂ³piÂ±c siÂ³a, iÂ¼ sÂ± wolni, stali siÂ³a niewolnikami upadajÂ±cych Â¼Â±dz. Takim [ludziom] winno siÂ³a przeciwstawiaÂ± zawsze i wszÂ³dzie i wszelkimi sposobami. Nawet wtedy, gdy rzekliby coÂ¶ prawdziwego, ktoÂ¶, kto prawdziwÂ³ miÂ³ujÂ³, nie powinien, nawet wtedy, godziÂ± siÂ³a z nimi. Albowiem nie wszystkie rzeczy prawdziwe sÂ± prawdÂ±, a ta prawda, ktÂ³ra zdaje siÂ³a prawdziwa podÂ³ug osÂ±dÂ³w czÂ³owieka, nie powinna byÂ± pierwszÂ± od tej, ktÂ³ra jest prawdziwa podÂ³ug wiaryÂ±.

Â Â Â W prostym jÂ³zyku powyÂ¼sze sÂ³owa Ojca KoÂ¶cioÂ³a znaczÂ±: Â±JeÂ¶li twÂ³j przeciwnik mÂ³wi prawdÂ³a, musisz zaprzeczaÂ± i kÂ³amaÂ±, twierdziÂ± Â¼e mÂ³wi nieprawdÂ³aÂ±.

Â Â Â PoniÂ¼ej przedstawiaÂ± rozprawÂ³ Klemensa o Ewangelii Â¶w. Marka i bÂ³Â³dnym wedÂ³ug niego interpretowaniu jej przez karpokratÂ³w:

Â Â Â Â±Co siÂ³a zaÂ¶ [tyczy] Marka, podczas pobytu Piotra w Rzymie, napisaÂ³ on [relacjiÂ³] o uczynkach Pana: jednakowoÂ¼: nie o wszystkich [z nich], nie napomknÂ±Â³ o sekretnych, lecz tylko o tych, ktÂ³re zdaÂ³y mu siÂ³a najbardziej uÂ¼yteczne, aby umocniÂ± wiarÂ³ tych, ktÂ³rych pouczaÂ³. A kiedy Piotr umarÂ³ Â¶mierciÂ± mÂ³czeÂ±skÂ±. Marek przybyÂ³ do Aleksandrii wraz ze swymi pismami i pismami Piotra, z ktÂ³rych zaczerpnÂ±Â³ dla swojej poprzedniej ksiÂ³gi wszelkie rzeczy zdane w drodze ku poznaniu [gnozie]. [Tak oto] napisaÂ³ bardziej duchowÂ±

Ewangelię dla użyciu tych, którzy się doskonalili. Jednakowoż nie wyjawia rzeczy, o których nie powinno się mówić, ani też nie napisano o hierofanckich naukach Pana, lecz do dzieł w niej napisanych dodał inne, ponadto wniósł jeszcze inne słowa, których interpretacja, o czym wiedział jako mistagog, wprowadził słuchaczy w najtajniejsze sanktuarium owej prawdy schowanej za siedmioma [zasłonami]. Tak oto użyciu sprawy, podług mojej opinii, ani nazbyt skrycie, ani nazbyt nieostro, nie, i ujmuje, pozostawia swe dziecko kościołowi w Aleksandrii, gdzie jest ono najpilniej strzeżone i czytane jedynie przez tych, którzy wprowadzeni są w wielkie tajemnice.

Ponieważ duchy nieczyste bez chwili wytchnienia obmyślają zniszczenie rodu człowieczego, Karpokrates, za ich namową i przy użyciu podstawnych czarów, tak otumania pewnego prezbitera kościoła w Aleksandrii, i ten dał mu kopie tajemnej Ewangelii, którą tamten przedstawił podług swych bludnych i wysławiających zmysłów doktryn i, co wiaciej, splugawił nieskalane i święte słowa najbezwstydniejszymi garstwami.

•••

W powyższym tekście Klemens przyznaje wyraźnie, że istnieje tajemna Ewangelia św. Marka, lecz poleca Teodorowi, by ten zaprzecza temu.

„Im [karpokratom] zatem, jak już rzekłem, nie wolno nigdy ustępować, ani gdy wyrzekną swoje kłamstwa, przyznać, iż tajemna Ewangelia należy do Marka, lecz nawet pod przysięgą stwierdzić, iż nie istnieje. Albowiem nie wszystkie prawdziwe [rzeczy] rzec można wszystkim ludziom.

•••

Co to bywa za tajemna Ewangelia, którą karpokraci błądnie interpretowali, można się dowiedzieć z listu Klemensa, gdzie umieścił jej dodatkowy tekst:

„Tobie zaś nie zawaham się odpowiedzieć, odrzucając kłamstwa słowami samej Ewangelii. I tak dla przykładu po słowach: > a do > [w tajemnej Ewangelii], czytamy:

I przybyli do Betanii, a była tam pewna kobieta, której brat zmarł. A gdy nadchodzili, przypadła do stóp Jezusa mówiąca >. Uczniowie poczęli ją ganić, a Jezus, rozgniewany, poszedł z nią do ogrodu, gdzie był grób. Dał jej stamtąd słyszalną naraz wielki krzyk. Jezus, poszedłszy do grobu, odczytał kamień od wejścia. I wszedł tam, gdzie leżał młodziwiec, i wyciągnął go, i wskazał go, chwyciwszy za rękę. A młodziwiec patrzył na niego, mówiąca go i błądnie, aby mógł z nim być. I wyszedłszy z grobu, udali się do domu młodziwieca, bowiem był on zamożny. A po sześciu dniach Jezus powiedział mu, co ten ma czynić, i wieczorem młodziwiec przyszedł do niego odziany w białe płótno na nagim [ciele]. I został z nim tej nocy, a Jezus nauczał go o tajemnicy Królestwa Boga. A stamtąd wyruszywszy, powrócił na drugą stronę jordanu.

Zacytowanego fragmentu nie znajdziemy w żadnej istniejącej wersji Ewangelii św. Marka, co wskazuje na to, że został on usunięty.

W zarysach przypomina on tylko wskrzeszenie Łazarza, opisane w czwartej Ewangelii przypisywanej św. Janowi.

W zacytowanym fragmencie „wielki krzyk” dochodzi z grobu zanim jeszcze Jezus odczyta kamień, co świadczy o tym, iż ten kto leżał w grobowcu, nie mógł być martwy, a ta wiadomość pozbawia każde wydarzenie przypisywanej mu cudowności.

Przyglądając się dokładnie zapisom historycznym, o tym usunięty z Ewangelii można mieć pewność, że Ewangelia według św. Marka nie tylko została okrojona ale dodano do niej także nieautentyczne ustępy, których nie pisał św. Marek.

W oryginalnej wersji tej Ewangelii kończy się ona na ukrzyżowaniu, pogrzebie i pustym grobie.

Nie zawiera ona „ona” opisu zmartwychwstania ani widzenia się Jezusa z uczniami.

Natomiast w niektórych dzisiejszych wersjach ksiąg tę zamyka zmartwychwstanie Jezusa.

Badacze Biblii zgodnie twierdzą, że to zakończenie zostało dopisane pod koniec II wieku.

Watykan

<http://watykan.andrzejstruski.com>

Â Â Â Zatem jeÂ¶li Ewangelie Â¶w. Marka poddano tak drastycznym przerÂ³bkom, to rÂ³wnieÂ¿ naleÂ¿y podejrzewaÅ!, Â¿e to samo spotkaÂ³o pozostaÂ³e ksiÅ³gi Nowego testamentu.

Magdala

Bibliografia:

Biblia GdaÅ±ska oraz fragmenty The Holy Blood and the Holy Grail (M. Baigent, R Leigh, Henry Lincoln).